

De diskussioner, der har været oppe, afspejler ikke traditionelle modsætninger mellem Nord og Syd. Der er alliancer på tværs af religioner mellem på den ene side muslimske og katolske lande og på den anden side mere progressive udviklingslande og de vestlige lande.

Men når man læser udkastet til handlingsprogrammet, finder man da heldigvis også mange positive træk. Der er f.eks. opnået enighed om en række handlingsforslag, der skal sikre kvinders ret til ligebehandling på arbejdsmarkedet, ting, som vi måske tit tager for givet herhjemme, men som kan være meget afgørende for kvinder i udviklingslandene, og som betyder, at man indretter arbejdspladserne sådan, at kvinder kan være med til at tage del i og få del i de job, der er.

Det blev også anerkendt, at en forudsætning for et velfungerende demokrati er, at hele befolkningen, kvinder som mænd, deltager i samfundets beslutningsprocesser, og at kvinder skal være med dér, hvor de økonomiske og politiske strukturer defineres.

Der er også enighed om, at der skal være en bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv, og det er kommet stærkere frem her, end det er sket tidligere. Som noget nyt bliver det nu slået fast, at mænd også har et ansvar i familien. Det var også med i Kairodokumentet, men det kommer nu stærkt med igen i Platform for Action, at kvinderne og samfundet har krav på, at mænd tager del i ansvaret for familien.

Ligestilling er ikke kun en sag for kvinder. I dokumentet opfordres kvinder og mænd til at arbejde sammen, for at ligestillingen opnås, og der sættes fokus på integration af kønsperspektivet i alle politikområder og -programmer på alle niveauer i samfundet med alle aktører involveret, sådan at ligestilling ikke kun bliver sådan et lukket, afgrænset område, som visse enkelte entusiastiske personer beskæftiger sig med, men skal være noget, der er en integreret del af alle samfundets områder.

Det udkast, der nu ligger til en handlingsplan, er et meget omfattende dokument på op mod 200 sider, og det kan være et problem, fordi det selvfølgelig er svært at få et overblik over. Derfor har Danmark under forhandlingerne støttet, at der bliver udarbejdet en kort Beijingdeklaration, en kort og koncis deklaration skrevet i et klart og lettilgængeligt sprog, som kan forstås af alle som en slags kortfattet handlingsprogram, der kan bruges som en rettesnor for opfølgningen af konferencen.

Efter konferencen er opfølgningsarbejdet selvfølgelig utrolig vigtigt for at sikre, at anbefalingerne fra Beijing bliver ført ud i livet og bliver omsat til handling. Her er koordination og ansvar nøgleord, der skal sikre, at alle aktører bliver draget ind i opfølgningsarbejdet.

Ansvaret for ligestilling mellem kvinder og mænd kan ikke alene hvile på ét råd, ét sekretariat eller ét ministerium. Alle offentlige institutioner på lokalt, regionalt og nationalt plan må påtage sig et ansvar for, at anbefalingerne fra Beijing bliver ført ud i livet.

Men også andre dele af samfundet må inddrages. Massemedierne, som i mange tilfælde fremstiller og fastholder stereotype billeder af både kvinder og mænd, har en vigtig rolle at spille, ikke fordi de negative stereotyper skal afløses af positive stereotyper, men fordi vi må kræve et mere realistisk og tidssvarende billede af kønnenes evner, ressourcer og muligheder.

Organisationer og virksomheder må deltage i arbejdet. De har også et ansvar for, at kvinder ikke diskrimineres, og at mænd og kvinder sikres lige muligheder såvel på arbejdsmarkedet og i familien som overalt i samfundet, og her har også den enkelte mand og kvinde et ansvar.

Regeringen vil arbejde for, at der sker konkrete fremskridt på den 4. verdenskvindekonference, og regeringen ser frem til målbevidst at arbejde for gennemførelsen af konferencens beslutninger såvel herhjemme som på internationalt plan i et bredt samarbejde med alle aktører og ikke mindst Folketingets partier.

Forhandling

Helle Degn (S):

Hermed vil jeg gerne på forespørgernes vegne takke for besvarelserne fra både statsministeren, udviklingsministeren og socialministeren, og på forslagsstillernes vegne med undtagelse af Fremskridtspartiet vil jeg gerne benytte lejligheden til at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, sådan at det kan indgå i den videre debat:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget konstaterer med tilfredshed, at der i de seneste store FN-konferencer i stigende grad har været fokuseret på betydningen af ligestilling mellem kvinder og mænd.